

A kőműves

Fehér Ferenc

Ernyedt nyárdél.
Negyedik emelet.
Az ablakpárkány nyikorog-nyekereg.
A város a Dunára szaladt,
lentől fõlhallatszanak
az utolsó neszek:
fékcsikorgás, gyerekhang, s egy söröskocsi.
A szomszéd tetõn fürdõruhás alak
hever a nyilazó sugarak alatt.
(Pállott halott...)
Hallgatom az elfolyóvérû csapot.

Mint ahol vész pusztított,
dögletes járvány!

Kint nyikorog az a deszkaállvány...

Rámleheî a hûlõ konyha,
a kihalt étterem,
átjár valami furcsa félelem:
valaki itt van még velem,
s les, itt ragadt menekülõt...

Torkomon akad utolsó falatom.
Egy munkás néz be a felhõs ablakon,
s szemembe csap a malteros kanál.
Fõlém tornyosul: bronzarcú inka!
Függõ ónja megállított inga...